

ΗΛΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΟΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Έγκεκριμένον ύπό τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας — Έγκυόλιος ἀρ. 30, ἀπό 11 Ἀπριλίου 1932—
ὅς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' ἥλα ἐν γένει τῷ Σχολεῖα τῆς Μέσης καὶ Σταχειώδους Ἐκπαίδευσεώς.

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Έκποσία δραχμές 100. Εξέ-
πλην δραχ. 55. Τριμηνή δραχ. 30.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ : Αἰγάλου γράφιτα διατρ. 50.
Ἀρειάδης δολάρια 3.— Αγγλίτας καὶ δλανὲς ἐν γε-
νεῖ τῶν ἀλλάν Κρατῶν σελίνια 10.

Ἐπάντιμος καὶ Τρίρηνοι ἀναλόγως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩΙ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Ἄρχειτον τὴν ίην Δικαιοβίου, ἀλλ' αἱ συνδρο-
μοὶ δρχίζουν τὴν ίην οἰουδήποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Οδός Εθνικοῦ ἄριθ. 42, παρά τὸ Ναυρόβιον.

"Ετος 57ον.— Αριθ. 3

Περίοδος Β'.— Τόμος 42ος

"Αθήναι, 15 Δεκεμβρίου 1934

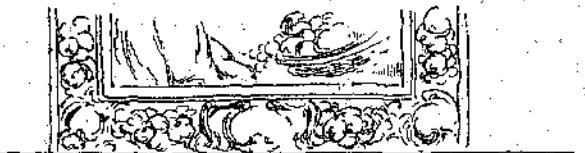
Ο ΑΕΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΣΤΡΟ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ὑπὸ MARGUERITE BOURGET

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενόν —
“Η αἰθουσα φωτίζοταν ἀπὸ ἔνα μα-
κρούλι περάθυρο μὲ κόκκινα τέμπα
κι” εἰ τοῖχοι τῆς ἡταν ἀπὸ πάνω ἰ-
σαρμέ κάτιο σκεπτομένοι μὲ φαννώ-
ματα ἀπὸ σκαλισμένο ξύ-
λο. “Ολα τὰ φριτά τέ-
ρατα καὶ τὰ φανταστικά
ζῶα τοῦ Μεσαιωνος μπο-
ροῦσε κανεὶς νὰ τὰ συ-
ναντήσῃ σκαλισμένα ἐπά-
νω σ’ αὐτή, τὴν ξύλινη ἐ-
πένδυση τῶν τοίχων: Χι-
μαριες, ἵππογριφανς, μο-
νόκερους, ζῶα μὲ πελώ-
ρια νόχια, μὲ φτερά, μὲ
κέρατα στριφτά, μὲ οὐ-
ρὲς φανταστικές. Ποῦ καὶ
ποῦ σώζονται ἀκόμη τὰ
παλιὰ ζωηρὰ χειρότατα
κι” ἔδειχναν σὲν ζωντα-
νές τις ἀπαίσιες φαντα-
στικές αὐτές μορφές, ποὺ
ξεπρόβαναν ἀπὸ τὸ σκού-
ρο φόντο τους. Καὶ μέσα
σ’ αὐτὸν τὸ ἀνακάτεμμα
ἀπὸ γύχια, μύτες καὶ φτε-
ρά, ξεχώριες τὸ εἰδότη
τῶν Ναβαΐγη ποὺ ἐπα-
ναλαμβάνοταν ἐξη φορὲς
μέσα στὴν αἴθουσα. Φόγ-
το πράσινο μὲν ἔνα χρυσό
ἀστέρι δεξιά κι” ἔναν ἀ-
σημένιον ἀετὸν ἀριστερά
καὶ μὲ τὸ ἔμβλημα γράψαμένο. ἐπάνω
σὲ μιὰ κορδέλλα: «Δινατός σάν τὸν
δετό, διγνός σαν τὸν ἄστρο».

— Δεσποιγίδες καὶ κύριοι, ἀρχισε
νὰ λέγῃ ὁ Γκύ. Αὐτὸ ποὺ βλέπετε εἰ-
ναι τὸ τελευταῖο λείφανο ἐνδὲ πα-
λιοῦ πύργου ποὺ καταστρέψηκε κα-
τὰ τὸν ΙΕ’ αἰώνα καὶ ποὺ στὴ θέση
του ξαναχτίστηκε διώρατος πύργος
ὅπου κατοικοῦμε τώρα. “Ο ἀρχιτέ-

κτῶν ποὺ ἔχει τὸν καινούργιο πύρ-
γο συνάντησε πᾶρα πολὺ μεγάλες δυ-
σκολίες γιὰ νὰ ἐνώσῃ τὸ ἀπομεινάρι
ἀντὸ τοῦ παλιοῦ κτιρίου μὲ τὸ νέο.
“Αὐτὸ προσανατολισθῆτε θὰ πίστοποι —

Μὲ λίγα λόγια ὁ Γκύ εἶπε τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ἐφεύρεστή του
στὴ Μαριά-Ρόζα». (Σελ. 27, σ. α’.)

σετε καὶ μόνοι σας, πῶς αὐτὸς ἔδω δ
πυργίσκος. Ήρίσκεται πρὸς τὸ πισω
μέρος τοῦ κτιρίου ποὺ βλέπει πρὸς
τὸ πάρκο καὶ πῶς δὲν χαλάει καθό-
λου τὴν πρόσοψη. Οἱ δυσκολίες ποὺ
συνάντησε διάρχεταιν γιὰ νὰ πε-
τύχῃ τὴν ἐνώση τῶν δυο κτιρίων, τὴν
ἀνάγκασαν νὰ κάνῃ δλους ἔκεινους
τοὺς μακρόστεγους διαδρόμους, ποὺ
σᾶς φάνηκαν τόσο παράξενοι πρὶν, δ-

τὰν τοὺς περγούσαμε γιὰ γάρθιομε ἔδω
«Θὰ καταλάβετε πόσο τὸν λογάρια-
ζε διάργοντες μας αὐτὸ τὸν μικρὸ πύρ-
γο, δταν μάθετε δτὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν
καλλιτεχνικὴ καὶ ιστορικὴ του ἀξία,
ἔχει ἀκόμη καὶ μιὰ κρύπτη, πῶς τῆς
κρύπτης αὐτῆς τὸ μυστικὸ ἔχει χα-
θεῖ καὶ κανεὶς δὲν ξέρει σύτε ποῦ
βρίσκεται, οὗτε πῶς ἀνοίγει, καὶ πῶς
μὲ τὴν κρύπτη αὐτῆς συν-
δέεται. Ἐνας παράξενας
θρύλος.

— Ω, Γκύ, διηγήσου
μας τὸν θρύλο, παρακά-
λεσε νὴ ωμαντικὴ Εδίθ.

— Ο θρύλος αὐτὸς εί-
ναι γραμμένος μὲ δλεστὶς
λεπτομέρειες στὴν «Ιστο-
ρία τῆς οἰκογενείας ντὲ
Ναβάΐγ» ποὺ ἐτοιμάζει
τώρα δι παππούς Θὰ προ-
σπαθήσω νὰ τὸν θυμηθῶ
γιὰ νὰ σᾶς τὸν πω, έστω
καὶ μὲ λίγα λόγια.

«Δοιπόν κατὰ τὸ 1480
στὸν μεσαιωνικὸ πύργο
κατοικοῦσαν δι μαρκήσιας
Οδρέρτος καὶ νὴ νεαρή
γυναίκα του ποὺ τὴν ξ-
λεγαν Υολάνδα. Η εὐ-
τυχία τους ήταν ἀπόλυ-
τη, δταν μιὰ μέρα ἔνας
γειτονικὸς ἀρχαντας, ἔ-
πιασε αλχμάλωτο τὸν Οδμ-
έρτο καὶ τὸν ἔπριξε ἀ-
λισσοδεμένον μέσα στὰ
ὑπόγεια τοῦ πύργου του.

— Η Υολάνδα ήταν μό-
λις δεκαεπτά ἔτῶν. Κι” δμως είχε
τὴ διδυμηρή καὶ τὸ θάρρος νὰ μαζέψῃ
ένα μικρὸ στρατὸ ἀπὸ τοὺς χωριάτες
κι” ἀπὸ τοὺς εὐγενεῖς τῆς ἐπαρχίας,
νὰ μπῇ κατὰ μπρόστα καὶ νὰ κατορ-
θωσῃ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν ἄνδρα τῆς.
Πρὶν νὰ φύγῃ δμως ἀπὸ ἔδω,
ἔκρι-
ψε δλα τὰ θαυμάσια χρυσαφικά τῆς
μέσα στὴν κρύπτη αὐτοῦ τοῦ πύργου,
ποὺ τὸ μυστικὸ της δὲν ήταν γνωστό

σε κανένα ήνοι και μεταβιβάζεται στην πατέρας σε παιδιά κι' έκαψε και τήν περγαμηνή που έχηγούσε τό μηχανισμό της κρύπτης.

«Οιαν μαζεύτηκε τό ήρωτο κατόρθωμα τής Υολάνδας, διδούκ τής Σαβοΐας έμεινε ξυπλιγκτος από το θαυμασμό του και παράγγειλε σ' αυτήν και στὸν άνδρα της γέρθουν στὴν Αύλη του και νὰ τὴν στολίσουν μὲ τὴν παρουσία τους. Ή Υολάνδα και διάδρας τῆς δέχθηκαν πρόθυμα τὴν πρόσκληση, γιατὶ σ' αὐτὸ τὸ διάστημα δὲ έχθρός τους εἶχε βάλει φωτιά

ρονδηγαν, μάταια έφθησαν και δοκίμασαν ν' ανακαλύψουν τὸ μυστικὸ τῆς κρύπτης.

— «Ω, Θέσσ μου! έχων ή Έδιθ. Και δὲν θά τὸ άνακαλύψουν λοιπὸ ποτὲ;

— «Ο θρύλος λέει, πὼς τὸ μυστικὸ θά βρεθῇ από ένα χορτίο τῆς οἰκογένειας μας ποὺ θήχη τὸ θάρρος και τὴ γενναιότητα, νότι ἐπαναλάβη τὸ κατόρθωμα τῆς προγιαγίδας μας και νὰ έλευσερώσῃ έναν από τοὺς δικούς της ποὺ θέλη άνθικα φυλακιούθει.

— «Η παράδοση αὐτῆς εἶχε πάντοτε μεγάλη ἐπίδραση στὰ χορτίστα τῆς οἰκογένειας μας. Πολλὲς ἐπεχείρησαν παρόμοια χατόρθωματα, μὰ καμικά δὲν ἐπέτυχε. Τό 1793, μιὰ Σιενύλλα ὑπὲ Ναβάγι εἶχε τὴν τόλμη νὰ μασκαρεύθῃ και νὰ μπῃ χρυφά στὸ γραφεῖο τῶν Φουκλέ-

Τανόλλ, τοὺς δημοσίους κατηγόρους, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ κλέψῃ τὴ δικογραφία τοῦ πατέρα της ποὺ τὸν εἶχαν συλλάβει σὲ ἐπαναστάτες. Γιὰ αὐτούχα τῆς ανακαλύψθηκε αἱρέσιος και πλήρως τὸ ήρωός της μὲ τὸ χεφάλι της.

— «Στὴν κορμιώνα τοῦ 1871 μιὰ ἀλληρόφυλλη νέά, ή Λουίζα υπὲ Ναβάγι, ή ἀδελφὴ τοῦ προπάτου μας, μαθαίγυοντας πως δὲ δελφός τῆς εἶχε συλληφθεῖ, ἀποφάσισε νὰ πάξη και νὰ παρακαλέσῃ τὴν ἐπαναστατικὴ καυνέργηση νὰ τὸν έλευσερώσῃ. Βέτυχε διμᾶς νὰ βρεθῇ μέσα σὲ μιὰ συμπλοκὴ μεταξὺ τοῦ στρατοῦ και τῶν ἐπαναστατῶν και κτυπήθηκε από μιὰ σφείρα, τὴ στιγμὴ ἀπρόβιως ποὺ δὲλφός τῆς ἀπελευθέρωντας απὸ τὸν τακτικὸ στρατό.

— «Καθώς βλέπετε λοιπόν, δεσπονίδες μου, συμπέρανε δ. Γκύ, οἱ ήρωικὲς γυναικεῖς δὲν ἔλειψαν ποτὲ απὸ τὴν οἰκογένεια μας — μονάχα τὴν αὐτούς. Ήτώρα, στὴν ἐποχὴ μας δὲν υπάρχει πιά καμιαὶ ἔλπεια, φανταζομέναι, γα τὸν ποτὲ τὸ κατόρθωμα τῆς Υολάνδας, ἀφοῦ οὕτως καὶ τὸ τελευταῖος, μεγάλος πόλεμος τοῦ 1914-1918, δὲν παρουσίασε παρόμοια εύκαιρια. Κι' όπως δείχνουν τὰ πρόγραμμα, τὸ μυστικὸ τῆς κρύπτης:

— «Αὐτὸς δὲ γιός έκισσε τὸν σημερινό πύργο και απὸ τὴν ἐποχὴ ἔχειν ὡς τὰ σήμερα, και δὲ μακρινός ἔκεινος πρόγονος και δῆλος δοσὶ τὸν κλη-

— «Ενας ανθρώπος στεκόταν μὲ τὸν κόλημένο στὴν πόρτα...»

στὸ Ναβάγι κι' απὸ τὸ παλιό κτερίο δὲν απόμενε πιὰ παρὰ τούτο τὸ πυργάκι μὲ τὴν κρύπτην.

— «Ετοι, ή Υολάνδα δὲν ξαναγύρισε ποτὲ στὸ σπίλι τῆς. Εἶχε μεγάλη ἐπιθυμία νὰ γυρίσῃ πιὼν γιὰ νὰ πάρῃ κίδελας τὰ χρυσοφύκια που εἶχε μὲς στὴν κρύπτην. Μᾶς στὸ ταξίδι του γιασιμοῦ ἐπνύγηκαν κι' αὐτὴ κι' δὲν δρασὶ τῆς στὴ λίμνη του Μπουρζέ. Ο ξαρφικός αὐτὸς θάνατος τοὺς ἐμπόδισε νὰ φχερώσουν στὸ γιό τους τὸ μυστικὸ τῆς κρύπτης!

— «Αὐτὸς δὲ γιός έκισσε τὸν σημερινό πύργο και απὸ τὴν ἐποχὴ ἔχειν ὡς τὰ σήμερα, και δὲ μακρινός ἔκεινος πρόγονος και δῆλος δοσὶ τὸν κλη-

θα μᾶς μένη ἀγνωστο τὴν πάγτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Τὸ αὐτὸ σήπι πόρτα

λοιπό, Γκύ, θὰ είγει πολὺ οσθαρά.

— Ναι, πρόκειται γιὰ τὴν ἐφερούση μου.

Μονομάς τὰ μάτια τῆς Μαρίας-Ρόζας ἀνοίκην δλαστέρρυγα.

— Αγαπημένη μου ξαδελφούλα, εἶπε δ. Γκύ, σοῦ μιλησα γιὰ κάτι ποὺ δὲν θὰ ἐπερπετῶς νὰ τὸ ξέργης, που μόνο δ. παππούς και διευθυντής τοῦ ζεργοστασίου γνωρίζουν. Μὰ ξέρω πῶς είσαι μιὰ ἀληθινὴ Ναβάγι, και καταλαβαίνεις τι. Ήδη δὲν πιστεύω κακία μια μεγάλο χόλο, πους νὰ είναι πρωτιστικήν της πού θέλει στὸ μυστικό που τοῦ ζεργούτην ἀπότομος, τοῦ ζεργούτην.

— Γιὰ σταθῆτε, έκανε ή Μαρία-Ρόζα, που ηταν περισσότερο ταραγμένη απ' δ. τι θήθει νὰ παραδεχθῇ κι' ή ίδια, δὲν πιστεύω κακία απὸ μᾶς νὰ είναι πρωτιστικήν νὰ παίξῃ τὸν ρόλο τῆς Υολάνδας; Τι ἄλλα γένεια πρόσωπα είναι δὲν άτα ποὺ βλέπω γύρω μου; Ελάτε, διώξτε τώρα διαλέξας μαχές ιδέες και δὲς κάνουμε τίποτε νὰ περάσῃ η ώρα,

Ζωηρὰ χειροκρήματα υπόδεχτηκαν αὐτῆς τὴν πρόταση που σκόρπιζε τὰ σύνγεφα.

— «Ε, πές μας λοιπὸν τί νὰ κάνουμε.

— Η Μαρία-Ρόζα ήταν ή μικρότερη ἀπ' δλους. Κι' δρως δλοις τῆς είχαν σπόλιτη ἐμπιστούνη κι' έκαναν πάντοτε δ. τι θήθει αὐτῆς.

— Θά σχοληθούμε μὲ τὶς προετοιμασίες τῆς γυρτής, εἶπε ή Μαρία-Ρόζα. Ο καθένας θὰ κάνῃ κι' άλλη δουλειά. Ο Άμωρος και ή Λίλιαν θὰ μετετίσουν τὴν κωμῳδία τους. Η Έδιθ, ή ποιήτριά μας θὰ περάσῃ ένα τελευταῖο λουστράρισμα στὸ ποίητικα ποὺ έτοίκασε γιὰ τὴ γυρτή. Ο Πέτρος θὰ καθήσῃ νὰ ζωγραφίσῃ πέντε τουλάχιστον προγράμματα διὰ τὸ μεσημέρι και δ. Γκύ θὰ καρφώσῃ τὶς κασσέλες που θὰ παραστάνουν τοὺς βασάκους στὴ νταπλά βάσιν. Εσύ, Μαργαρίτα, που είσαι τόσο καλή, θὰ βάλης τὸ μικρὰ νὰ σου πούν τὰ ποιημάτικα τους. Κι' έγω... τρέχω στὸ πιάνο.

— Καὶ χωρίς νὰ χάσῃ ούτε λεπτό, έφυγε τρέχοντας, ἐνώ τὰ χρυσά μαλλιά της ἀνέμιζαν απὸ τὸν πόλεμον. Τότε μεγάλη τετράποδο ζῶο, ένα θηρίο. Ήταν δ. κυρο-λέοντας, και βοσκόταν στὶς κακές του, γιατὶ εἶχε νὰ φάῃ απὸ τέχνες.

— Μόλις είδε τὸ Φλώρος και τὸν Αρουραίο, εἶπε μέσα του: «Νὰ φαί! Λίγο είναι, μὲ στὴν αναθρούλα καλὸ και τὸ χαλάμι». Κι' ώρησε κατά πάνω τους.

— Οι φίλοι μας δὲν έσταθηκαν βέβαια νὰ τοὺς πάσῃ. Ο Φλώρος δούλος ἀμέσως νὰ πετῇ δ. Αρουραίος νὰ τοξή κι' δ. κυρο-λέοντας νὰ τούς χυτάνησε. Λίγο ακόμα και θὰ τούς φέρει τούς δράκους μεγάλα τηγδημάτα. Λίγο ακόμα και θὰ τούς φέρει τούς δράκους βράχους.

— Αρουράκη! σκαρφάλωσε γρήγορο καὶ πάνω! φάναξε δ. Φλώρος λαζανίασμένος.

— Ως που νὰ πησ, α μήν, δ. ποντικός σκαρφάλωσε στὴν κορυφὴ τοῦ βούχουν, δέπου βοήτη και τὸ πουλί καθιζέμενο. Γλύτωσαν!

— Ο κυρο-λέοντας, ποὺ αὐτὸς δὲν μποροῦσε νὰ σκαρφάλωῃ, καθίησε χάμια, μπροστά στὸ βούχο, και, καταφουρώκισμένος ποὺ έχαισε και τὸ καλαίσι, και τὸν ποτὲ μετέβαλε σε μικρή πιάνιση.

— Ντύχη, ντύχη τὸ κουδουνάκι.

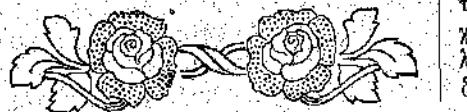
— Τὶ πορταζέτε, μικρά;

— Γοήγορα τὸ μιαζάκι, Μαρία!

— Κι' ή κυρία στολισμένη.

— Στὸν περιπάτο τῆς βγαλειν.

— φωτής επεφανής.

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΦΛΩΡΟΥ

[ΜΤΩΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΓΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Γ'.

— Τί άνότος ποὺ ίμουν νὰ μὴν τὸ σκεφθῶ πρωτότερα! εἶπε δ. Φλώρος σιδάροντας τὰ φτερά του.

— Κάλλιο άργα παρὰ ποτὲ, εἶπε δ. Αρουραίος γλείφονται τὸν οὐρά του.

— Είχαν πέσει σὲ μιὰ έρημια. Κοίταζαν μὲ περιόδεια τὴν παράξενη αὐτὴ χώρα. Ούτε δάση, οὔτε χλόη, οὔτε λουλούδια. Μόνο άμμοι και βράντη χώρα. Ούτε δάση, οὔτε χλόη, οὔτε λουλούδια. Κάπου·χάπου φαινόταν μακριά κανέν' άλλόκοτο δέντρο πού έρεινε μὲ πελώρια ταύτην για τὴν περίπτωση.

— Καὶ μὲ λίγα λόγια τῆς είπε τὰ σχετικὰ μὲ τὴν έφερούση ποὺ είχε κάνει μὲ τὶς τελειοποιήσεις του διευθυντῆς καὶ τὴν μεγάλη χρησιμότητὰ τῆς για τὴν περόπορια.

— Τὸ πρόσωπο τῆς μικρούλας εἶχε γίνει κατακρινικό απ' τὴ συγκίνηση και τὸν έγκυοτασμό:

— «Ω, τί ώραια! φάναξε σὰν τέλειωσε δ. ζάδελφός της. Ή, Γκύ, τι περήφανη πού είμαι γιὰ σένα. Τὶ πέμπεται στὸ κέρασμά μου; Δὲν είσαι άλητημένη Αρουραίος μὲ τὴν ζάδελφουλα μέρας μέχρι στὴν Σαντορίνη.

— Καὶ μὲ λίγα λόγια τῆς είπε τὸ ζάδελφός της.

— Τὸ πρόσωπο τῆς μικρούλας εἶχε γίνει κατακρινικό απ' τὴ συγκίνηση και τὸν έγκυοτασμό:

— «Ω, τί ώραια! φάναξε σὰν τέλειωσε δ. ζάδελφός της. Ή, Γκύ, τι πε

λα, τῆς Μπουμπούλινας, «Εκφεις» τῆς Βοσροπούλας, «Α' τὴ μαθητική ζωή» τοῦ Ν.Δ.Γ., «Τὸ παρεκκλήσι» τῆς Χανσαλίδης, «Δουκικανὸς Διαλόγος» τοῦ Βλάση Πόλιου, «Φθινοπωρινὸς αὐρύποτος» τοῦ Ριορέλεον Πιτσερίκου, «Τρελλοὶ» τοῦ Σ. Β. Καλ., «Φθινόπωρος» τῆς Βάνδας, «Φθινοπωρινὸς φύλλας» τοῦ Ανάραγον, «La rentree» τοῦ Ελληνικοῦ Ιδεώδοντος (νὰ ξανασταλῇ διορθωμένο κάπως), «Μακροὺ ἀπὲ τὴν εὐτυχίαν» τοῦ Β. Τ. Β., «Ἀντίθετα συναισθήματα» τοῦ Ι. Κ. Α. — Καὶ τώρα περιμένω τὰ νέα τους.

Η Διάπλασις σπάζεται, τοὺς φίλους της: Ρέναν Ι. Κουντουρᾶς (τὰ ἔλατα, εὐχαριστῶν πολὺ καὶ γὰρ τὸ έσπειρυμα· χαρέτα τὸ νέο μονό φίλο), καὶ χαῖρων ποὺ βρίσκεται θαυμάσια τὰ ἔρετενά μυιστορήματα). Κωστήν καὶ Στεῦρον Δ. Στεφανόπουλον (εὐχαριστῶν πολὺ θετισταὶ τὸ 10. φύλλο). **Βακαλαμάνην** Δρόσον (ἔλατα, εὐχαριστῶν, θετισταὶ τὸ 2ο). **Μηνήριαν** 'Ελλάδα (ἀχ, τι ἔδωμαρο μελάνι καὶ τὸ βιαστικό γράφιμο ἡ γυρίζει τὸ γράμμα που ἀπό δῆ. τὸ γυρίζει ἀπὸ καὶ τὸ πληροῦσα ὅτι φως—ποὺ νὰ βγάλω λέσην) καὶ θελάτα τόσο πολὺ νὰ τὸ διαβάσω καὶ νὰ σοῦ διπλανήσω! **Άργυρην Π. Σερατίναν** (Ἐλατα καὶ τὰ δύο έξιπτυχώματά σου καὶ σ' εὐχαριστῶν πολύ· καὶ τώρα περιμένω νὰ μπεις στήν κίνηση μου καὶ διαφορετικά: νὰ πάρῃς φεύδωνυμα, νὰ μοῦ γράψῃς, ν' ἀπαντές στοὺς διαγωνισμούς· μαὶ καὶ χωρίς νὰ παραμελήσῃς τὸ διεσπάθωμα που, καθὼς βλέπω, σου κάνει τόσην χαρά! **Μηνέρην Άγρυπτιάν** (αὐτό, καθὼς θὰ είσεις, σου εἶπασθαι καὶ χαίρων πολὺ γάτην ἀπόφασή σου· πολὺ μοὺ ἀρεστός τὸ καλό καὶ τόσο καλλιγραφικό γράμμα σου, κι ἐλπίζω νὰ μοῦ γράψῃς συχνά!). **Πειραιάδην** Γατάκι (τύποι σου ἐνέκρινα καὶ σὲ δέχομαι μὲ χαρά! ξέρω, πολλὰ ἔστιλτα μαλλώνου ποιὲ νὰ πρωτοπάρη τὸ φύλλο μου· ἀλλὰ τὰ καλά καιδιά συμβιδύζουνται καὶ πάντα ὑποχωρεῖ τό... καλύτερο). **Μολαχούσιον** καὶ **Τρελλήν** Καστανήν (οὓς τὰ ἐνέκρινα· γιὰ τὸ διπλὸ διεπάθωμα εὐχαριστῶν πολὺ εὐχαριστῶς χαίρουμε καὶ ποὺ μὲ δέξακολουθήσετε τίς εὐθρευτές σας καὶ τὴν διάθεσή μου· καὶ βέβητα ποὺ θέχεται δίλον τὸν κατρό τώρα που δὲν είσθε πιὰ μαθήτριες· μαὶ καὶ νὰ μοῦ γράψετε!). **Έρεικην** (θὰ τὰ ποδήμα στὸ έρχομένο). **Δανάην** (Ἐλατα, εὐχαριστῶν, δεκτές). **Ασπασίων Γαγκών** (συνδρομήν Ελατα, τόμου, θετισταὶ, εὐχαριστῶν πολύ· οὗτοι συμβικύνει πάντα: δὲν καταλαβαίνει κανεὶς πώς περνᾶ ἡ κρονική!). **Γοΐδα. Αλώτιον Θρόλλον** κτλ. κτλ.

Εἰς δακτὸς ἐπιστολὰς Ἐλατα μετὰ τὴν διεκυρίαν θέλαντήσω στὸ ἔρχομένο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΛΕΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 29ον Διαμονικοῦ Αὔριον. Αἴλουρες τοῦ φαλακροῦ τοῦτο, δεκταὶ μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου.

26. Λεξίγριφος

Τὴν νιότη ἀντικροσπάλευε
Ἡ ὥραίσα σύνῃ θεά.
Που μὲ νησάρι εὐνώμηκε,
Κι' ἀρχαῖος ποιητής,
Που ἔγραψε πολλά
Κι' ἀπὸ λητές σκυτάλης,
Αμέσως φανερώδηκε.
Λευλουδί τῆς Χαρᾶς

27. Στριχειγγρίφος

Βασινίζει τὸ κόριμο,
Βασινίζει τὴν ψυχή.
Τῷδ' ἀποκεφάλισε το—
Κι' ἐναὶ ἐδῶ θὰ φανῇ
Φορηγό, μὰ μὲ φωνή
Τί δοτεια—γι' ἀκούσε το!

Κλεφτης τοῦ 21

28. Μεταγραμματισμός

Είναι ἡρωικὸν νηοί
Θά, ὁ ἔρος δὰ καὶ σὺ—
Μ' ἀν τὸν ἀλλάζει κεφαλή,
Θά χαροῦμε δλοὶ πολὺ.

Ποτεισῶν

29. Αναγραμματισμός
Τὸν ἀδελφὸν τοῦ σιώτωνε,
Τὸν χάλασσα κι' ἔγω,
Καὶ κράτος ἔσαι φάγηκε
Μεγάλῳ, μακρινό.

Πίγκ-Πέγκ

30. Γωνία μετὰ Πυραμίδος
+ * * * * = Σοφός βασιλεὺς
+ + * * * = Ρωμαῖος ιστορικός
+ + + * * = Νεοελλήνη ποιητής
+ + + + * * = Κράτος Αμερικῆς
+ + + * * * = Ανταλλακτικόν
+ + + * * * = Μεταλλούν

+ + + * * * = Πόλις ε. Αμερικῆς
Οι σταυροὶ τῆς Πυραμίδος: σύμφωνον, θεός, σημεῖον αἰγαίων, νῆπος τοῦ Σαρωνικοῦ. Εἰς τὸ μέσον τῆς Πυραμίδος, πόλις τῆς Γραφῆς.

Ξεπερνέος Λόρδος

31-35. Ομόηχα

Αἱ ζητούμεναι λέξεις δριτοχροῦν ἀνθόδιο μὲ δλλῆν σημασίαν καὶ δλλῆν δριτογραφίαν:

1. Κατοικίδιον καὶ μέρος κτιρίου.
2. Χοονικὴ μονάς καὶ πικελικὴ πόλις.
3. Μέρος τῆς οικίας καὶ νῆσος τοῦ Αιγαίου.
4. Νῆσος τοῦ Αιγαίου καὶ ιητάνημα.
5. Αριθμός καὶ δρομία πόλις.

Μιχ. Π. Νοσούσας

36. Διλλῆ Αδρασσός
Τὰ μὲν δροχικὰ τῶν κατισθὶ ζητομένων λέξεων ἀποτελοῦν πρωτεύοντα μεγάλου ἀσιατικοῦ κράτους, τὰ δὲ τρίτα γράμματα περιφημούν ποταμὸν τῆς Πελοποννήσου:

1. Αντίθετον τῆς όλης της, «Ορος· δοῦνο διέτοιβε μυθολογικὸς κάρρος» 3, Σαλάχγαν, 4; «Αρχαία πόλις τῆς Πελοποννήσου μὲ δρυόδην φρούριον» 5, «Ανεμος» 6, Καδ' ώπους 7, Νόσος τοῦ Αιγαίου.

Ιδεούμενός

37. Φωτηγετάλεπον
* πλυν. π. Κρ. - σνοτ
Φρένιμος Τάραξας

38. Γερρόφος

λον. λον.
λον λον
λον λον
Ξανθομαλλούσα

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ασκησῶν τοῦ φύλλου 40

473. Συκιών (οὖ, πόνων). — 474. Λιμανία. — 475. Τέλμα πέλμα. — 476. Η βροχή.

477. Ε. 478-479. 1. Κεφαλαίος οὐρανός, πόνος, πόνος, πόνος. 2.

ΘΑΛΑΣΣΑ Κηφήσιον, τόπος, τόπος, κόπος, κόπος, κόπος. — 480-484. Δια τῆς ΠΡΟΣ: πρόσωνος, έμπροσθετικός, πρόσωνος, πρόσωνος, πρόσωνος, πρόσωνος. — 485. ΚΕΡΒΕΡΟΣ (Κάλας, Εύμαιος, Ρινοκεφωτεύεούμενος, Ελλάς, Ραδάμιανθος, Ονος. Σινδ.). — 486. Ή καὶ λίμνη ήμέρα ἀπὸ τὸ ποτό φαίνεται. — 487. «Ον οι φεοι φιλοθεοι ἀποθησονται νέος (ῶν εἰσε η φίλου σύν, ἀπὸ δ' οὐ, σκι ναι δέ).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛ(ΑΙ)

Δια 1 ἐν: 10 τὸ πολὺ λέξει μὲ ἀπὸ οποῖες δρ. Ε. τὸ διλλιστόν τίμημα. Ήπειρ τὸν Οἰλέσιον ΘΟ λεπταὶ λέξεις μὲ παρέδε δο: ή καὶ μὲ κεφαλόστρο δρ. 1,50. Ο' χωριτός στριχος δρ. 5. Οι μὲ ανδρούμιται πλάνων γε τοπλε. Η προπλωματί είναι άπαραιτητη.

[ΔΕ — 20]

Π απησιώτας Τριαντάφυλλο, γιὰ τη γειστή σου χρέαν πολλά.

Μιαλωδόντος Τρελλός,
Θαλασσόβλυνος, Νευρόσπαστο

[ΔΕ — 21]

Π ρωτομπατίνοντας στὸ διαπλασόσκορδο χαρτεῖτο δλούσ-ες, Αλληλογραφῶ καὶ ζηταλλόδων Μ. Μ. μὲ μεγάλη τάξη. Στιλάτε: Δημ. Λεμονή, Σναγκι. Ηλεκτρικής Χίου, διά.

[ΔΔ — 22]

Ε ξακολουθώς άλληλογραφία, άνταλλαγή Μ. Μυστικῶν. Παγακόπολον, Πακατώρη 3, Αθήνας. Περαιωτάς

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΔΩΡΟ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Η "ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ" ΤΟΥ 1934

Θεματικός τόμος διπλούς διπλούς. — 400 εἰκόνες. — «Ο Κληρονόμος τοῦ Ροβινσών» τοῦ André Laurie. — «Ο Ασφος Λύκος» τοῦ Σεβέστο. — «Τὸ Σκαληστήριο» καὶ δὲλλα τῆς Κυρα-Μάρδας. — Διηγήματα, Ποιήματα, Αθηναϊκές Επιστολες, κτλ. κτλ.

ΤΙΜΑΤΑΙ: Δρ. 115. δ τόμος ραμμένος, καὶ δρ. 110 δρραφος. Τοιχυδροικά: διὰ τὸ Εσωτερικόν δρ. 15, δ. ραμμένος δρ. 5. Διὰ τὸ Εξωτερικόν δρ. 35, εἴτε ραμμένος, εἴτε δρραφος.